

Thomas Lindemann

Programma Lugubre, quo ad funebrem deductionem Viri Nobilissimi Et Spectatissimi, Hinrici Sibeth Civis huius urbis honoratissimi, ordinis litterarii favitoris eximii, Sub Exitumanni Praeteriti, ... cives Academici invitantur

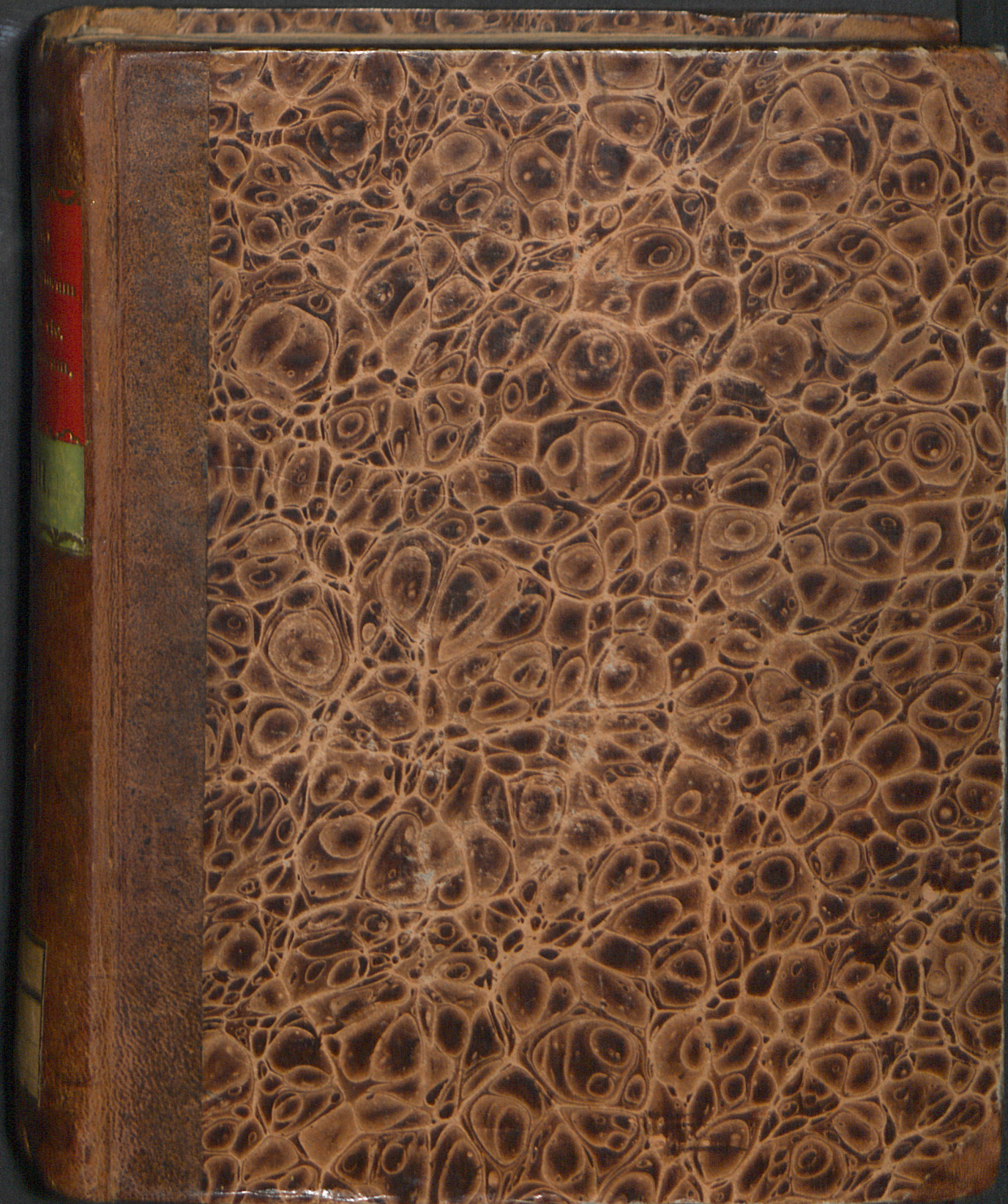
Rostochii: Pedanus, 1620

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn787922021>

Druck Freier Zugang

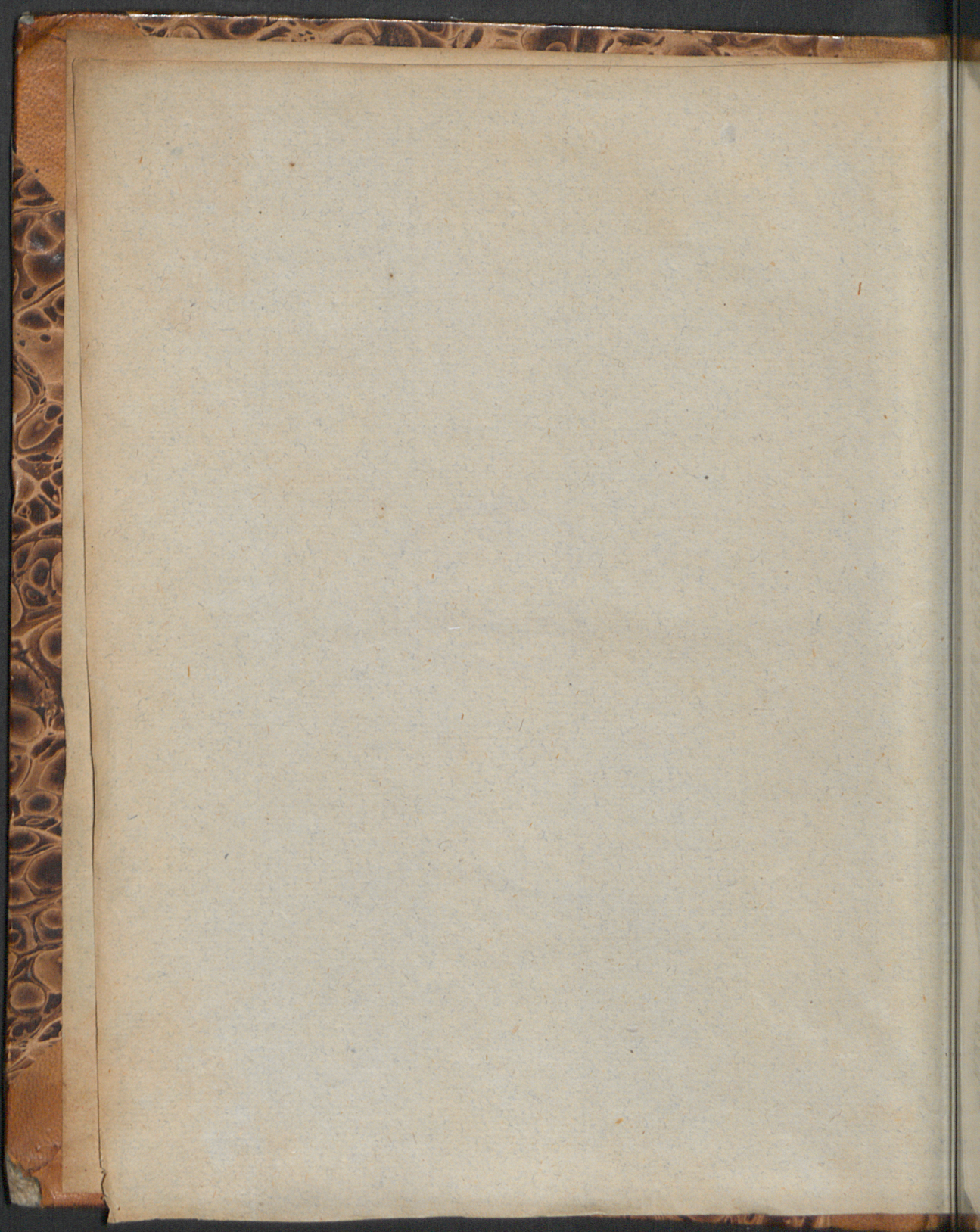
1 Kupper.

N°. 240 (3.)
Kl. 240-(3)

PROGRAMMA

Lugubre, quo

ad funebrem deductionem

VIRI

NOBILISSIMI ET SPECTATISSIMI,

HENRICI

SIBETH

Civis hujus urbis honoratissimi, ordinis
litterarum fautoris eximij,

SUB EXITUM ANNI PRÆTERITI,

hominem, præter hominum opinionem exuentis, &

novi hujus anni initio, matri suæ terræ, & Domi-

no suo J E H O V A restituendi, cohone-

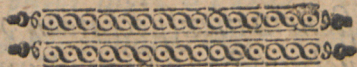
standam, cives Academici

invitantur.

P. P. RECTORE

THOMA LINDEMANN

J. D. & Professore.

ROSTOCHII

Typis JOACHIMI PEDANI, Acad. Typog.

Anno M. DC. XX.

Alendas Nonasq; Januarias
circa hocce anni tempus recur-
rentes, tam Gracis quam Ro-
muleis, gentilibus juxta ac
Christianis solemnes Jubileas,
votivas, festasq; fuisse, ex hi-
storiarum monumentis acce-
pinus. Numa Pompilius, Ro-
manorum Rex secundus, exactiorem anni supputa-
tionem indagans, à Calendis Januarijs non tantum
annum exorsus est, sed & ut ejusdem auspicium fe-
lix, optatumq; successum & progressum sibi invicem
subditi voverent, & comprecarentur instituit:
Eumq; morem pium ac laudabilem in primitiva
Ecclesia sanctè observatū fuisse, cum Polydorus Vir-
gilius & historici Ecclesiastici, tum experientia ipsa
contestantur. Vota hacce pia, sub novi hujus anni
felicibus auspicijs, dum animo concipio, & omni-
bus hujus urbis incolis destino, ecce atra nubecula
diei hujus alba splendorem offuscat, & obitus viri
nobilissimi & spectatissimi HENRICI Sibeth/
affinis & compatri nostri colendi, præter opinio-
nem nunciatus, votis conceptis nenas miscendi, cau-
sam & occasionem inexpectatam præbet. Numa
prædictus, luctus & gaudij hujusmodi perpetuum
quasi vinculum & conjunctionem agnoscens, mensi
huic quem ingressi sumus nomen à Jano bifronte in-
didit:

didit: "eoq, ipso nos non tam vita anno praterito fe-
 liciter acta proſperitatem, retroſpicere, ſed & mor-
 tis tacito pede ſubſequentis, imò nobis appa-
 rentis celeritatem cotidie perpendere, ad eoq, obluta
 biſfronti vita & mortis imaginem contemplari opor-
 tere, innuere voluit. Unde idem Rex non leges tã-
 tum votivas, ſed & lugubres publicavit, & non
 minori pœnã eos, qui vota viuis, quam qui juſta
 mortuis debita neglexiſſent, coercendos eſſe ſanxit.
 Egyptij quoq, anni revolutionem hieroglyphica
 imagine Draconis incurvati caudam ore tenentis,
 vita humana gyrum doloris & gaudij perpetuo qua-
 ſi inflexione in orbem ductum, donotare voluerunt.
 Vota nunc pia ad Deum pro felici anni ſucceſſu ut
 rata eſſe precibus pijs contendimus, ita & juſta exe-
 quialia piẽ defuncto debita lubenti quidem, at con-
 dolenti animo exſolvimus. Natus fuit piẽ defun-
 ctus ex familia Sibethorum in Scotia Regno illuſtri
 & famoſa, patre viro nobiliſſimo HENRICO
 SIBETHE Scoto, & matre matrona honora-
 tiſſima CATHARINA Bötichers, ꝑ O-
 ANNIS BOTICHERI civis hujus urbis
 primarij filia, pater hicce SIBETHUS fratri-
 bus ſuis heroica & innata virtute licet hand ceſſe-
 rit, tamen primogenito familiae ſecundum Regni
 Scotici morem ſucceſſionis jus in bona a vita ſibi po-
 tius vindicante, Mercurio ſimul & Marti ſe ad-

A 2

dixit

dixit, negociari quamociari maluit. Non tamen
 mercaturam sordidam, quam Ulpianus lib. 2. ad
 edictum Aedilium curulium taxat, & Imperato-
 res Constantius & Constans nobilitatem generis
 offuscare, ac honorum portas praecludere Orphilo
 rescripserunt, sed exemplo nobilium Genuatum &
 Venetorum ac Florentinorum negotiationem, no-
 bilitati generis ex communi tam fctorum quam
 politicorum sententia nihil detrahentem, cum viris
 principibus per Sueciam ac Livoniam exercuit.
 Vita integritate, dexteritate singulari in rebus
 agendis JOANNI Regi Sueciae probata, eidem
 adeo charus exstitit, ut non tantum Mercuriali-
 bus, sed & Martialibus consilijs adhibitus fuerit
 imò & Sagmina ac ~~capitea~~ à corona Suecica sibi
 commissa, laudabiliter gesserit. Nobilis hicce SIBE-
 THU S filium nunc denatum Anno 1591. in hanc
 lucem, matrimonio praedicto Nerva Livonum
 progenuit, ex eodemq; JOANNE M & CA-
 ROLU M cives hujus urbis praestantissimos, nec
 non JACOBU M ac ALEXANDRU M,
 illum ante aliquot annos mortuum, hunc etiam nunc
 superstitem, uti & MARGARETAM &
 CATHARINAM filias suscepit, omnesq; li-
 beros in timore Domini educavit: quarum illa praecla-
 ro viro JACOBO CRAMON, civi spectatissi-

mo

motha e verò **MAGNO** **Zverffen** nobili **Finlando**
 Regis **Polonia** militū præfecto, nuptui collocata sunt.
JOHANNES, vir doctrinæ singularis, in nobi-
 lem **Ufdemiorum** familiam transijt, **HINRI-**
CUM nostrum pater humanioribus litteris imbui
 curavit. Is post patris obitum, innata virtute
 pulsus, **Mercurio** non tantum feliciter litavit, sed
 & exoticarum linguarum addiscendarum deside-
 rio flagrans, **Galliam** & **Italiam** juvenis peragra-
 vit, & regiones istas **Ulyssis** more perlustrans, adin-
 star apīs utilia delibans, & inde variarum rerum
 experientia instructus, salvo & illeso pectore syn-
 cerè redijt & patrem **CAROLU** **M** **Sassia**
 familia ante paucos annos junctum amulās, ex præ-
 cipuo in hac urbe veneris choro selectissimam virgi-
 nem **AGNETAM** **BESELINAM**, viri spectatissimi
BALTHASARIS **BESELINI** affinis & compatri-
 nostri honorandi, nec non matrona laudatissima
CATHARINÆ **RUNGÆ** filiam, virorum juvenum
 præstantissimorum **NICOLAI** & **HINRICI** **BESE-**
LINORUM sororem Anno 1516. thori sociam sibi dele-
 git: cum ea pacatum, tranquillum, concors, secundū
 ac secundum conjugium transigit, duas filiolas nunc
 orphanas, illam virgulam hanc nondum anniculam
 procreavit. Deo pietatem, proximo charitatem, in
 tota vita probitatem, sinceritatem, fidem omnibus
 cum quibus vixit, probavit, surgens, decumbens se-
 dens.

dens & ambulans gressus suos commendavit, vi-
tico anima se instruxit, animam sanguine & corpo-
re Christi paravit, conciones sedulo audit, denique exē-
plar veri Christiani extitit. At eheu in medio
securioris & melioris vita decursu, nihil mali suspi-
cans, nihil sinistri ominans 3. Calendis Januarijs
carpento vectus exspatians, palpitationem cordis,
cui obnoxius erat, indeque deliquium animi concitatu
expertus, subito oppressus, velut sopore quodam vel
stupore correptus, Deo creatori inter amplexus con-
jugis & affinium dilectissimorum, cælum intuens,
ingemiscens, & placide obdormiscens, reddidit &
mæstissimam viduam orphanasque ^{etiam} vagiendo
testantes, post se reliquit. Quam acerbum hoc inopi-
nato casu, conjugii dulcissima parentibusque vulnus in-
flictum sit, nec verbis describi, nec voce efferrī, &
certè vix animo concipi potest. Dolorem certè talem
cor ipsum penetrare, viscera omnia quasi perforare
& exhaurire, illi demum qui similes casus experti sūt,
testari possunt. Nec certe minor causa vidua huic
est virum optimum, probum, pium lugendi, quam
fuit Alceste Alimetum, Laomedæ Protefilæum,
Evadne Capaneum, Pantheæ Sufiorum Regem &
Cleopatræ Antonium maritos, deslendi deplorandi.
Præsumas itaque ad hocce funus cōducere, Romanorum more, haud
necesse est. Vere & merito mærent omnes, quicunque virum
huncce inopinatâ morte ex vivorum numero exemptum no-
verunt. At luctum hunc lenire merito debet, quod complu-
res viros magnos subita morte ex statione evocatos legimus, &
quod

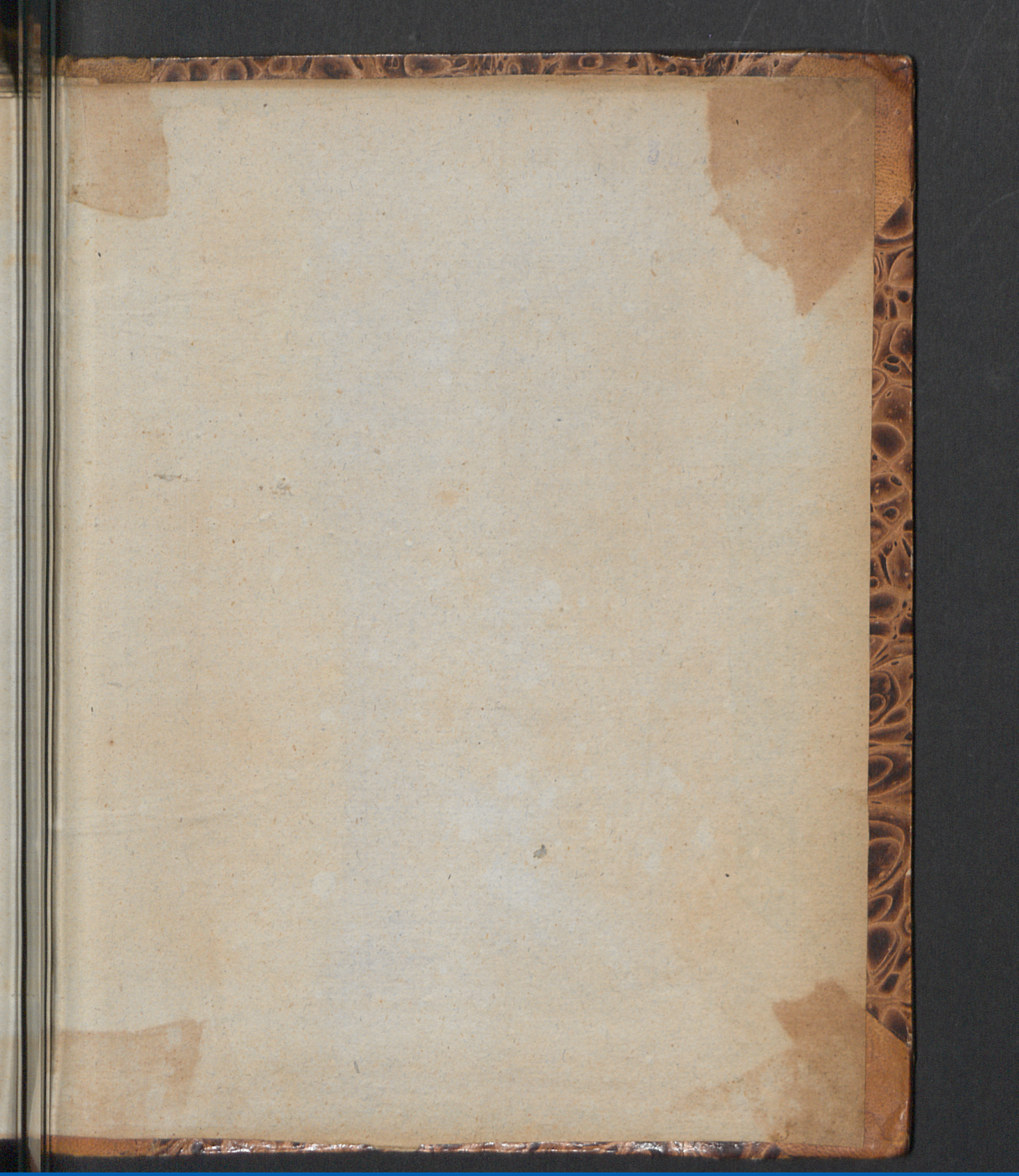

quod mortem hanc piam non interitum, sed in vitam meliorem
 transitum esse scimus, ac credimus. Eodem hocce die quo SI-
 BETHUS noster lucis hujus usura privatus, Quintus Fabius
 dum Romæ calciatur & in curiam contenderet, concidit, &
 expiravit: Quis ignorat Diodorum, Homerum, Aristotelem,
 Philetam solo pudoris affectu prædominante extinctos? Zenonē
 & Cajum Aufidium levi pedis offensione, Pompejum Deos sa-
 lutantem, Manlium Torquatum placentam appetentem, Hor-
 tensium in medio foro perorantem, Quint. Scapulam cœnantē,
 Decium & Sauffejum prandentes, Anacreontem acino urvæ,
 Tranquinius Priscum exili piscis offe, milites Cyri inopinato
 frigore oppressos, alios ovi sorbitione, vini levis haustu, similique
 genere mortis ex hoc ergastulo eductos, subito in patriam cœle-
 stem transvolasse? Taceo exempla virorum doctorum sancto-
 rum, quorum complures stantes in suggestibus, fideles Dei milites
 subito animas efflarunt. Non itaque mors subita quemquam ter-
 reat, sed potius unumquemque ad mortis crebram imò perpetuam
 meditationem, & ad latam ex hac miseria præparationem, im-
 pellat, & inopinam citamque mortem hominem pium & præpara-
 tum invadentem, singularem Dei clementiam esse statuatur: quā
 Gentiles sola luce naturæ illustrati, agnoverunt. Agamedes
 & Triphonius ob templum Apollinis exstructum præmium po-
 stulantes, responsum ab oraculo tulerunt, fore ut septimo post
 die voto potirentur, quo illucescente, supplicantes suavi sopo-
 re correpti, placidissimo quasi somno animam exhalarent.
 Mater Bitonis & Cleobis simili modo filijs præmium
 pietatis à Junone decerni rogans, voti compos facta, præmij
 loco somnum filijs immisissum, eoque mortem placidam concilia-
 tam, obtinuit. Salomon hinc beatos deprædicat quibus ex hoc
 mundi carcere, quam citissime evolare contingit. Solon si revi-
 visceret, & viduam pie defuncti immodice lachrimantem
 cerneret, eam in superiorem aliquam adificij partem dedu-
 ceret, & (uti amico quidam suo fecisse legitur) tecta vici-
 norum

horum circumspicere & cogitare quanta & quod genera ma-
rorum & luctuum sub ijs fuissent & etiamnum laterent &
propediem immineret, iuberet, simulq. vita humana commu-
nia mala, uti propria, deslere vetaret. Paulus vero Apostolus
redivivus, si fletus, ejulationes nimis inaudiret, plorantibus
militibz caeleste panderet & in eo repositam pie morientibus
vita aeterna coronam ostenderet, ad quam, bonam militantes
militiam, retinentes fidem & conscientiam, contententes, libe-
rari ex hujus vita numellis, & cum Christo esse & vivere de-
siderant. Hoc quin defunctus HENRICUS voverit, du-
bitandum minime sed firma fide credendum, cum in paradiso
caelesti, ubi nec frigus nec dolor sentitur, nec gemitus au-
ditur, nec malum timetur, sed summum bonum possidetur,
cum toto angelorum choro latum melos Emanueli nobis nato
& dato accinere. Hoc gaudio fruisce piam animulam vidua
maestissima, parentes & affines tristissimi sinant, & paulo post
in catu Sanctorum maritum, generum, fratrem, & affinem,
se revivuros, statuant. Quod insuper illi a nobis contendunt,
ut gratiam pijs manibus debitam praestemus & Exequias fune-
rales cohonestemus, id a nobis Christiana Charitas, justa con-
dolentia, & gravis Syracidis c. 7. admonitio, efflagitat. Cum
itaq. hodie corpus exanime matri suae reddendum sit, rogo &
moneo Academia nostra cives officiose & amanter media 12.
frequentes in Mariana aede convenire, funus comitari, erga
defunctum ejusq. familiam amorem & sympathiam contestari
haud graventur: atq. ita annum hunc feliciter auspicantes,
de eodem ita transigendo cogitent, ut quavis hora ad tuba cae-
lestis sonitum, vel praconis citationem, parati consistant, & du-
cem suum ad castra Angelorum in aeterna gaudia, ubi an-
nus unus perpetuus, sine fine & interruptione erit clypeo fidei
& thorace justitiae armati, fortes & intrepidi sequantur. Quod
ut faciant, & obtineant animitus omnibus & singulis compre-
cor. 4. Non. Jan. Anno 1620.

manorum Re
tionem indaga
annum Exor
lix, optatumq
subditi vove
Eumq; more
Ecclesia sand
gilius. Et hif
contestantur
felicibus au
bus hujus ur
diei hujus a
nobilissimi
affinis. Et c
nem nuncio
sam. Et occ
predictus,
quasi vinc
huic quem

73 Januarias
tempus recur
rcis quam Ro
bus juxta ae
nnes jubileas,
fuisse, ex hi
umentis acce
Pompilius, Ro
anni supputa
ijs non tantum
in auspiciu fe
um sibi invicem
entur instituit:
in primitiva
Polydorus Vir
experientia ipsa
novi hujus anni
incipio, Et omni
atra nubecula
t, Et obitus viri
RICI Sibethy/
prater opinio
nas miscendi, cau
prabet. Numa
modi perpetuum
n agnoscens, mensi
à Jano bifronte in
didit:

